

Emprendre després del fracàs

[Aida Corón](#) Barcelona

L'emprenedor en sèrie Albert Riba explica al seu últim llibre quina és l'actitud per superar les traves professionals i personals posant com exemple alguns casos d'èxits catalans com Munich i Vichy Catalan

“El fracàs és un instrument que no es pot negar, és una evidència. Per què has de negar-ho? La primera manera d'aprendre a superar el fracàs és acceptar-ho. I només hi ha dues sortides: l'afrontes queixant-te i des d'un pou on tu mateix t'has ficat, o tires endavant, surts i t'aixeques”. És una declaració de l'emprenedor en sèrie Albert Riba en una entrevista a VIAempresa, i és també el que origina el seu darrer llibre *La paràlisi que activa* (Ediciones Urano, 2015).

Utilitzar la paraula 'paràlisi' al titular no és coincidència. Va patir una paràlisi facial fa anys i això el va fer adonar-se de les oportunitats que una persona perd per culpa de l'immobilisme que genera el fracàs i la por. Precisament aquesta situació d'estancament ha de ser motivació suficient per a reinventar-se, transformar-se i començar de zero. Si un no accepta sortir del pou, es converteix en un 'mamut'; si accepta el repte, és un 'sapiens'.

Però aquesta reconversió en sapiens, segons deia Ribas en l'entrevista, ha de ser raonada: “Emprendre sense parar no serveix de res. Has d'agafar perspectiva i mirar el teu entorn.”

El 'després' de la paràlisi

Un cop superat l'episodi d'aturada, arriba l'hora de mirar enrere, prendre nota i demostrar que la lliçó està apresada. L'autor del llibre ho resumeix en 12 subcapítols que posen de manifest la importància de certes actituds com: no mirar amb amargor les cicatrius que ha deixat el fracàs, evitar el victimisme i posar sempre per davant l'optimisme.

Per a tot això cal capacitat d'anàlisi personal i de l'entorn.

'Sapiens' reals

Xavier Berneda, conseller delegat de Munich i sabater, era un molt mal estudiant. Va canviar d'escola fins a set vegades, i al final va acabar treballant a la fàbrica de sabates dels seus pares.

Però això no és cap novetat. El que fa èpic el relat és la història del seu avi, qui va estar en un camp de refugiats el 1939 i aconseguia sortir alguns dies si regalava sabates als militars. Com que això eren diners perduts, va veure que havia d'augmentar la producció i vendre més; i així és com va sorgir la fàbrica on el seu nét després va treballar.

Per tant, tant el seu avi com ell són dos sapiens. El primer, perquè ha conegut des de jove el que és dur una empresa i perquè ha sabut superposar-se a les adversitats per tirar-la endavant. El segon, perquè de la misèria del moment va saber extreure'n tot el suc.

Entre els grans sapiens catalans també ha de tenir un lloc Joan B. Renart Montalat amb Vichy Catalan. En aquest cas, la història es remunta al 1881, quan el doctor Modest Furest Roca, metge i homeòpata, va adquirir uns terrenys a Caldes de Malavella (Girona) per fer una fàbrica d'embotellament d'aigua i l'Hotel Balneari.

I encara que sembli contradictori, Ribas explica al llibre que Renart etiqueta Vichy Catalan com una empresa jove de 130 anys. Ha superat el segle d'història, sí, però el seu accionat s'ha anat renovant constantment i això ha fet que la gestió sigui sempre innovadora.

D'aquí extreu l'autor la imatge de 'sapiens': "Una empresa, igual que les persones, no és més gran o més jove per l'edat que té o per quan va ser fundada, sinó per com és capaç de mantenir l'esperit jove, atrevit i innovador que fa que l'energia broti".

Autor: Albert Riba

Editorial: Ediciones Urano

Any de publicació: 2015

Tema: Emprenedoria

Més informació

Ets subscriptor de VIAempresa? Entra, participa al sorteig que fem cada setmana i emporta't aquest llibre.